

Nr 734

Av herrar Nilsson i Bästekille och Stiernstedt, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 14, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 4 § 1 mom. och 10 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt, m. m.

(Lika lydande med motion nr 614 i Första kammaren)

Stockholm den 2 februari 1965

Jöns Nilsson
i Bästekille

Lennart Stiernstedt

Nr 735

Av herrar Nordgren och Bohman, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 14, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 4 § 1 mom. och 10 § 1 mom. förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 14 föreslås bl. a. vissa ändringar i fråga om punktbeskattningen. De avvecklingsåtgärder som föreslogs i allmänna skatteberedningens betänkande har dock i stort sett icke accepterats. Försäljningsskatten i fråga om s. k. äkta mattor skulle bl. a. alltjämt bibehållas.

Med anledning härav må erinras om skatteberedningens uttalande om beskattningen av vissa såsom mer umbärliga ansedda varuslag:

Det skäl, som ursprungligen utgjort motivet för denna typ av beskattning över huvud, nämligen att de avsåg varor som hade s. k. lyxkaraktär eller i vart fall kunde betraktas som mer umbärliga, torde enligt beredningens mening ej längre framträda med större styrka. De genomsnittligt stegrade inkomsterna och den höjda levnadsstandarden har medfört, att konsumtionsvanorna i vårt land numera är så utjämnade, att en särskild beskattning av sådana varor ej längre ter sig påkallad. I den mån detta inte helt kan sägas vara fallet, är dock avkastningen så obetydlig att den knap-

past kan anses motivera den erforderliga administrationen. Vid en höjning av den generella indirekta beskattningen torde avgörande skäl tala för ett slopande av den nu åsyftade punktbeskattningen.

I anslutning härtill förordade beredningen att försäljningsskatten för s. k. äkta mattor skulle avvecklas.

Uppenbarligen talar starka skäl för en sådan avveckling. Äkta mattor är en vara som i dag ofta inte kostar mer än maskintillverkade. Det är för övrigt svårt att med fog göra gällande att äkta mattor i skattehänseende skulle behöva behandlas annorlunda än exempelvis antikviteter eller konstverk. Det kan snarare göras gällande, att en äkta matta är förbrukningsvara i högre grad än de nämnda föremålen.

De äkta mattorna importeras från u-länder. Genom att i skattehänseende inte belasta sådana mattor skulle avsättningen på den svenska marknaden underlättas och därigenom dessa länders ekonomi kunna stödjas.

Det är inte rimligt att äkta mattor, d. v. s. varor av hög kvalitet och högt konstnärligt värde, skall belastas med en högre skatt än andra mattor som säljes i landet och som i de flesta fall importeras från industriländerna.

De relativt begränsade intäkter som staten erhåller genom försäljningsskatten på äkta mattor, dvs. omkring 3 milj. kronor om året, står inte i proportion till de olägenheter som skatten medför och till nödvändiga kontroll- och inkasseringskostnader. Kontrollen av försäljningsskatten inom mattbranschen är slutligen svår att upprätthålla i sådan utsträckning att en strikt tillämpning av skattebestämmelserna sker.

Med hänvisning till vad här anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att avveckla försäljningsskatten å äkta mattor från och med den 1 juli 1965.

Stockholm den 9 februari 1965

Hans Nordgren

Gösta Bohman